

หู-ตา-จมูก...

กับอันตรายที่เกิดขึ้นบ่อยๆ...

หู-ตา-จมูก...
กับอันตรายที่เกิดขึ้นบ่อยๆ...

“ภัยใกล้ตัว” ที่มีมาให้แก่ไขว้รักษากันอยู่เรื่อยๆ หลายคนอาจนึกไม่ถึง

เพราะมันคือ...กาวตราช้าง... เปล่าครับ! ไม่ได้กล่าวหาว่านี่คือผลิตภัณฑ์ที่เลวร้าย เพราะยังเห็นถึงคุณประโยชน์ ซ้ำยังเป็นลูกค้ำขาประจำกันอยู่ ด้วยว่ายังชอบใจในการใช้งานง่าย-ติดเร็ว ติดทน ที่ใครๆก็ติดใจ

“กาวตราช้าง”(super Glue)

ทำมาจากส่วนผสมของยางอีพ็อกซี และอากิลิซซึ่งทำจากสารปิโตรเลียม ยามใดที่มันยังอยู่ในหลอดที่ปิดผนึกแน่นมันก็จะคงสภาพเป็นของเหลว แต่เมื่อใดที่เริ่มเปิดออกมาใช้ มันหมายถึงมันเริ่มโดนความชื้นแล้ว และลักษณะของบรรจุภัณฑ์ที่มักแข็งตัวที่ด้านปากหลอด ทำให้ผู้ใช้ต้องออกแรงบีบเมื่อจะใช้งานในครั้งต่อไป และนั่นเองที่มีจะทำให้ น้ำกาวพลังช้างถูกดันจนพุ่งทะลุปรึ๊ดออกมาทางกันหลอด...

ดังนั้น ข้อเด่นที่ติดเร็วติดทนของมัน ก็ต้อง กลักลับกลายเป็นภัยกว่ากาวอื่นๆ

หากผู้ใช้ตั้งตนอยู่ในความประมาท...

“น้องกร” จอมซ่าส์วัย 6 ขวบ ต้องร้องไห้โฮลัน เมื่อไอ้มดแดงไรเดอร์เฮ็กซ์ ตึกตาพลาสติกตัวเล็กๆ มีอันต้องขาดหลุด (ก็ด้วยฝีมือของน้องกรเอง) “พี่กานต์” พี่ชายที่แสนดีวัย 9 ขวบ จึงรีเข้ามามามัดโอบล้อมน้องชายครู่หนึ่ง แล้วจึงเดินไปหยิบกาวตราช้างที่ห้องเก็บของ แล้วจัดแจงบีบหลอดกาวเพื่อช่วยต่อขาไอ้มดแดง แต่ด้วยกาวที่คงจะเริ่มแห้ง พี่กานต์ของเราจึงออกแรงบีบมากกว่าปกติ ผลก็คือ...แทนที่น้ำกาวจะพุ่งออกทางหัวหลอด ก็ดันทะลุพรวดออกมาทางกันหลอด!...นั่นคงไม่มีปัญหาอะไร ถ้าน้องกรไม่ได้กำลังยืนอยู่ตรงนั้น...และน้ำกาว ”พลังช้าง” กระจะเซี

นเข้าตาอย่างแม่นยำ! แต่เดชะบุญ...คงด้วยเพราะน้องกระพริบตาอย่างทันท่วงที น้ำกาวจึงไม่ทันไปโดนลูกนัยน์ตา แต่นั่นก็ทำให้หนูนุ่มน้อยลืมนามันเพราะหนังตาบน-หนังตาล่าง และขนตาติดกันไปหมดด้วยฤทธิ์ของกาว

คำแนะนำในกรณีนี้ก็คือ ห้ามดึงหนังตาบนและล่าง(ที่กำลังติดหนีบ) ให้แยกออกจากกัน เพราะชินทำอย่างนั้นล่ะก็ ทั้งขนตา-หนังตามีหวังฉีกขาด

แล้วก็เจ็บอย่าบอกใครเชียว...

วิธีแก้ไขก็คือ ...ก่อนอื่น ให้ใช้น้ำอุ่นๆเช็ดรอบๆดวงตา –เปลือกตาเบาๆ แล้วก็รีบไปพบแพทย์ครับ หรือหากจะมีเศษกาวเข้าตา ไม่ว่าจะป็นกระจกตา หรือเยื่อตาขาว ก็ให้ล้างตาด้วยน้ำสะอาดๆ ถ้าพาไปให้คุณหมอตรวจ เพราะมักจะเกิดการระคายเคืองภายในดวงตา ตาแดง และปวดตา สำหรับในรายของน้องกรที่ตกใจจนร้องไห้จ้า

คุณแม่ของหนูน้อยกลับตกใจยิ่งกว่าเพราะเมื่อเห็นสภาพลูกชายแล้วก็ได้แต่ภาวนาในใจว่า...อย่าให้ลูกต้องตาบอดเลย.....แต่เมื่อคุณหมอเช็คดูอย่างละเอียดแล้วกระจกตาไม่มีเศษวัสดุใดๆ ไม่มีอาการอักเสบ จึงทำให้เบาใจไปได้มาก

นอกจากตาแล้ว... “หู” ก็เป็นอีกเป้าหมายหนึ่งที่เคย์โดนกาฬพลังข้างเลนงานมานานักแล้ว
เช่นในรายของเด็กที่เล่นพิเรนแกล้งเพื่อนที่กำลังนั่งหลับ ด้วยการเอาภาวตราข้างหยอดใส่หูเพื่อน

“จมูก” ก็เช่นกัน ที่เคยตกเป็นเหยื่อของกาวตราข้างมาแล้ว ...รายของเด็กหญิงวัย 7ขวบที่กำลังทำงานศิลปะส่งคุณครู ด้วยการสร้างบ้านด้วยไม้ไอติมโดยใช้กาวตราข้างเชื่อมต่อ

แต่แล้วระหว่างการบีบๆๆหลอดอยู่นั้น น้ำกาวก็กลับพุ่งทะลุอันเข้าสู่จมูกของสาวน้อยอย่างคาดไม่ถึง ... เท่านั้นก็แย่แล้ว...แต่มันยิ่งแย่กว่านั้น...เมื่อมันไหลลงไปใน “คอ”!

พวกเราในฐานะผู้บริโภคจึงควรต้องระมัดระวังให้มากในการใช้สินค้าประเภทนี้...

1) ควรเก็บเจ้ากาวพลังข้างให้พ้นมือเด็กๆ และต้องถือได้ว่าเจ้าผลิตภัณฑ์ชนิดนี้ไม่เหมาะสำหรับเด็กที่จะเอามาใช้โดยพลการ

2) จากการที่มันมักจะแข็งตัวไว จากการใช้เพียงครั้งแรกๆ หลายๆบ้านจึงมักแก้ปัญหาด้วยการเอาเก็บเข้าตู้เย็น ซึ่งนั่นกลับเป็นการเสี่ยงที่จะเกิดปัญหาร้ายแรง...เพราะด้วยรูปทรงของมันที่ใกล้เคียงกับหลอดใส่ขนมประเภทเยลลี่ หรือช็อกโกแลต ที่เด็กอาจหยิบฉวยแล้วบิใส่ปากเพราะเข้าใจผิด หรือกระทั่งผู้ใหญ่ที่เผลอหยิบออกมาใช้เพราะคิดว่า...มันคือ ยาหยอดตา

3) นอกจาก ตา -หู -คอ -จมูก ที่มักต้องตกเป็นเหยื่อของกาวอันตรายที่ว่าแล้ว

นิ้วมือที่มักติดกันจนแน่นด้วยพลังของกาว ทำให้หลายๆคนต้องเกิดเป็นแผลอักเสบโดยเฉพาะเด็กๆที่ยังขาดการระมัดระวัง
หน้าซ้าบางคนยังผลอใช้นิ้วไปเกลี่ยๆกาวดังเช่นการทาขาวธรรมดาทั่วๆไป จึงควรเตือนเด็กๆ และสอนวิธีการใช้ว่าแตกต่างกับการใช้กาวอื่นอย่างไร? เช่น
จะต้องบีบเพียงเบาๆ ให้เป็นเพียงหยดเล็กๆที่จุดที่ต้องการเชื่อมต่อเท่านั้นและห้ามใช้นิ้วหรือส่วนใดๆในร่างกายไปสัมผัสและต้อง แต่หากนิ้วใดไปโดนกาวนี้เข้า
ก็ให้รีบแช่น้ำไว้จะได้ไปปิดติดหนีบเข้ากับนิ้วอื่นๆด้วย กาวจะแข็งตัว และจะร้อนหลุดออกในเวลาต่อมา หรือหากนิ้วติดกันก็ให้จุ่มลงไปน้้ำสบู่

4) หลายประเทศได้เปลี่ยนบรรจุภัณฑ์ที่เดิมเคยเหมือนกับ หลอดยาป้ายตา ยาหยอดแก็ดค์จุมก ให้มีขนาดและรูปร่างที่ต่างออกไปอย่างเห็นได้ชัด

ตายเพราะของติดคอ !

เด็กๆที่ต้องเสียชีวิตเพราะกลืนคอแล้วเกิดติดคอ อุดหลอดลม ปรากฏเป็นข่าวบ่อยๆ อย่างไม่เคยจางหายไปจากหน้าหนังสือพิมพ์

*ไม่ว่าจะเป็นข่าวทารกน้อย(11 เดือน) ที่กลืนน้อดยาว 1ซ.ม. ที่พ่อเก็บอยู่ในขวดกระทิงแดง แล้วผลอวางไว้บนพื้น แล้วคุณยายก็เข้าครัวทำกับข้าว

ปล่อยให้หลานนั่งเล่นอยู่คนเดียว (สระบุรี)

* เด็กน้อยวัย แค่ 1ขวบ กลืนกระดุมแป๊ะ(โลหะ)เข้าไปติดหลอดลม จนขาดอากาศหายใจ และเสียชีวิตในเวลาต่อมา
เบื้องหลังของกรณีสลดใจนี้ก็คือ...เด็กอยู่ในบ้านที่ผลิตกระเป่าใส่สตางค์ โดยมีกระดุมแป๊ะเป็นส่วนประกอบสำคัญ ที่มักจะตกอยู่ตามพื้น

เพราะกवादเก็บกวาดที่ไม่เกลี้ยงพอ กระทั่งกลายเป็นเหตุแห่งการคร่าชีวิตเด็กน้อยไร้เดียงสา (ปทุมธานี)

คุณอาจเคยได้ยินหรือเห็นคนที่มีปัญหาเกี่ยวกับหูตาหรือจมูกที่บ่งชี้ถึงอันตรายที่อาจเกิดขึ้นได้...
ขอแนะนำ.....

1)) ธรรมชาติของเด็กๆในวัย ไม่เกิน 3ขวบ มักชอบหยิบฉวยสารพัดสิ่งเข้าปากอยู่เป็นประจำ ฉะนั้น...นอกจากคุณพ่อคุณแม่จะต้องเก็บกวาดพื้นบ้านให้เกลี้ยง
อย่าให้มีเศษวัสดุใดๆตกอยู่ตามพื้นบ้านไม่ว่าจะเป็นเศษเหรียญ เมล็ดผลไม้ และที่อันตรายที่สุดก็คือ.....เม็ดยา ดังนั้น หลักของการดูแลเด็กในวัยนี้ก็คือ
“อย่าให้คลาดสายตา ”
อย่างเด็ดขาด...

2)) ในยามกินอาหารก็ควรดูแลอย่างใกล้ชิด อาหารสำหรับเด็กเล็กก็ต้องหันให้เป็นชิ้นเล็กๆ เวลาจะป้อนอาหารลูกก็ควรให้เพียงคำเล็กๆ
แล้วรอให้เด็กทานจนหมดปากจึงค่อยป้อนอีก (ไม่ยัดเยียดจนเต็มปาก)

3)) คงเคยได้พบภาพ ที่คนเลี้ยงเด็ก มือขวาถือช้อน มือซ้ายถือจานข้าวแล้วเดินตาม -วิ่งตามเด็กน้อยผู้ไม่อยู่นิ่ง ที่หมาข้าวไปด้วย วิ่งหรือกระโดดโลดเต้นนั้น
มันเสี่ยงต่อการสำลักอาหารอย่าง

4)) ก็เข้าใจว่าคุณพ่อคุณแม่รีบ ...เดียวรถโรงเรียนจะมา ...จะไม่ทันเข้าห้องเรียน...เดียวจะไปทำงานสาย.....แต่ผมว่าลองเข้านอนแต่หัวค่ำ
และตื่นให้เช้าอีกหน่อยก็น่าจะมีเวลาเหลือ ดีกว่าที่จะเสียอารมณ์กันแต่เช้า ต้องมาเร่งรีบกันจนเครียดกันไปซะหมด

“ กินเร็วๆๆ ...รีบๆกินเข้าไป เดียวไปโรงเรียนสาย...เดียวรถติดพอกับแม่จะไปทำงานสาย....ฯลฯ.... ” เร่งๆกันอย่างนี้นอกจากทำให้ลูกๆเป็นทุกข์ กินอาหารไม่อร่อย
ระบบย่อยจะมีปัญหา แล้วก็ยังมีเสี่ยงต่อการสำลัก จนอาหารติดคอติดหลอดลมได้ครับ...อันตรายไม่น้อยเลย

5)) อาหารชิ้นโตๆ ก้อนกลมๆ หรือแข็งๆ สลีน กลืนยากหรือเคี้ยวลำบาก เช่น ไส้กรอก ลูกชิ้น ข้าวเหนียว ตังเม ถั่วตัด ...ฯลฯ... หากจะให้ลูกๆกิน
ก็จะต้องตัดแบ่งเป็นคำเล็กๆด้วยนะครับ เพื่อป้องกันการติดคอ ซึ่งมักจะเกิดขึ้นได้เสมอ

6)) เด็กในวัยไม่เกิน 3ขวบ มักจะชอบสำรวจโลกด้วยการหยิบของใส่ปาก โดยเฉพาะเมื่อเห็นชิ้นอะไรจั่วๆที่ตกอยู่ตามพื้น ก็มักจะพิสูจน์ทราบโดยการหยิบขึ้นมาดูแล้วเอาเข้าปากทันที... ไม่ว่าจะเป็นเมล็ดผลไม้ทั้งหลาย (เมล็ดน้อยหน้า –มังคุด-ละมุด-ลำไย ซึ่งมีโอกาสเข้าไปขวางหลอดลม จนเด็กขาดอากาศหายใจ) หรือที่อันตรายสุดๆ เพราะทำให้เด็กหลายคนต้องเสียชีวิต ก็คือ...เม็ดยารักษาโรคต่างๆ ที่ผู้ใหญ่ในบ้านเผลอเราทำตกหล่น ให้เด็กเก็บไปหย่อนใส่ปากโดยคิดว่าเป็นขนม

ทั้งเมล็ดผลไม้ เม็ดยา หรือวัสดุต่างๆที่หล่นตามพื้น นอกจากเด็กๆจะเอาเข้าปากแล้ว หลายคนยังจับยัดใส่จมูกตัวเอง จนบาดเจ็บหรือเสียชีวิตมาแล้วครับ...

“ หู -ตา -คอ -จมูก ”

คืออวัยวะรับสัมผัสที่สำคัญยิ่ง ขอให้คุณพ่อคุณแม่โปรดช่วยกันดูแลและป้องกัน เพื่อให้เด็กๆของเรา มีชีวิตที่รื่นรมย์ ได้มีโอกาสซึมซับรับรู้

ความไพเราะ...ความงดงาม...ความเอร็ดอร่อย...และความหอมชื่นใจ จากสรรพสิ่งทั้งมวล

ของโลกอันแสนงดงามใบนี้ตลอดไป.....

www.csip.org